

1. Je ticho u koly, ta naše cokoli, ještě, že tak,
jsou dole závory, našimi názory projel se vlak,
jsme trochu jiní ze dne na den, tak jakoby, jakoby nic,
ze stolu sklídím a odejdu zadem,
ze stolu sklídím a odejdu do ulic.
2. Je zvláštní pocit sám sobě nosit polední čaj,
je zvláštní pocit tvý známý prosit, jestli tě znaj',
za nitky táhla a zlomila pádla bublina nos
a o tvý křivky vzpomínky nevěrný,
a o tvý křivky vzpomínky metaj' los.

R: Divoký peřiny, lapání po dechu,
a zněly vteřiny jak nehty na plechu,
filmový dostihy, náhody u lota,
veliký výstřihy a paní samota,
veliký výstřihy a paní samota.

3. Počítám vteřiny, záhyby hladiny, abych to měl,
za sebou strašidla s tou vůní líčidla našich těl,
na sopce do tance hrálo se na šance, ale co teď,
ledový skoby tajemný zloby,
ledový skoby držej' tu zeď.
4. Zkusím to načisto, jen chvíli Mefisto, chvíli jen tak,
ještě mám alibi, přece jen, co kdyby odjel ten vlak,
úroda vláhy, že vyjetý dráhy ztratily hlas,
plachty a trámy, přijedem za vámi,
plachty a trámy, přijedem mezi vás.

R: